

דרך חדשה

היא לא מפחדת מצעירים עם תיקים פליליים ועבירות אלימות, ומאמינה שהיא יכולה להעניק להם כרטיס כניסה לעולם ההייטק. אביטל ירדני, שעבדה כמעט שני עשורים בתפקידים בכירים בתחום המחשבים וההייטק, עזבה את המשכורת והתנאים הטובים לטובת עסק חברתי שהקימה, והיא לא מתחרטת לרגע

אביטל טרקיאלטאוב // צילום: מרים אלסטר, פלאש 90

התנדבתי באשר תישאני הרוח, לא ידעתי ממש מה אני רוצה לעשות". "בדקתי מה טוב ונכון לי לעשות. העברתי קורס על יישומי מחשב בכפר גמילה מסמים, לימדתי ילדים יוצאי העדה האתיופית אנימציה. במקביל למדתי אימון אישי, התנדבתי ועבדתי בכל מיני עמותות כמו 'בעצמי', 'מנטור לחיים', 'למרחב' ו'פעמונים'". את ארגון פעמונים עדיין לא עזבה באופן סופי, והיא מעידה כי הוא השפיע באופן מיוחד על המשך דרכה. "צורות העבודה והחשיבה של פעמונים הן מודל מבחינתי".

” עבדתי בערך 18 שנה בעולם ההייטק והפיתוח. התחלתי כמתכנתת והתקדמתי", מספרת אביטל ירדני (52). אחרי שנות עבודה עמוסות כמנהלת פרויקטים, היא החליטה לפרוש בשיא ולחפש דרך משמעותית יותר לתרום לחברה. "הייטק הוא נפלא והוא גם מאוד בעייתי. זה כלוב זהב אמיתי, עבדתי המון אבל הרווחתי טוב. באיזשהו שלב, כמו הרבה אנשים, מיציתי את דרכי ויצאתי משם. עברתי לעולם הפרויקטים החברתיים, ובמשך שבע שנים

"לאורך הדרך עבדתי עם כל מיני צעירים, חלקם עם תיקים פלייליים או עם רקע קשה, וחשבתי לעצמי שאם הייתי נולדת לסביבה שבה הם גדלו, אני לא יודעת לאן הייתי מגיעה. רציתי לתת להם אופציה ליצור משהו שונה. יש אנשים שמבחינתי לא הגרילו את כרטיס הפיס הנכון וגדלו לתוך סביבה שלא באמת מאפשרת את אותו המסלול שאני עשיתי בחיי".
כך נולד, לפני שנתיים, העסק החברתי TechJump, שנועד לתת

"לא דיברנו ישירות על כמה חשוב להיות בצבא ולעשות תואר ראשון, אבל אני מניחה שזה עובר כמסר לא גלוי"

כרטיס כניסה לעולם ההייטק לצעירים שלא זכו לגדול עם כפית זהב בפה. הצעירים מקבלים הכשרה בתחום בניית האתרים, עובדים במשך שנה במשרדי החברה בצמוד לאביטל, למנהלת

יש אנשים שלא הגרילו את כרטיס הפיס הנכון. ירדני במשרדי החברה. צילום: שרון גוטמן

הפרויקטים ולאנשי מקצוע שמכוונים ומכשירים אותם, ואחר כך יכולים לצאת לשוק העבודה כשבאמתחתם תיק עבודות מקצועי.
"תעסוקה היא אחד התחומים הכי חשובים. כשצעיר בוחר את דרכו המקצועית זה משפיע על הדימוי העצמי שלו, ורמת השכר שלו תשפיע על איך הוא יגדל משפחה ובאיזה מקום. ב'פעמונים' ראיתי משפחות שבהן שני בני הזוג עובדים ומרוויחים שכר מאוד נמוך, ואז כל הקיום הוא מאבק תמידי. עולם ההייטק הוא מאוד מאפשר ומצמיח ויש בו המון סוגי תעסוקה שאפשר לעלות איתם גבוה. אם את מצליחה להתברג במקצועות שהסטטוס והשכר שלהם טובים יותר, אז תוכלי לגדל ילדים יותר בכיף וברוחה. מה אנחנו רוצים בסך הכל? שתהיה לנו משפחה, שנחיה ברווחה יחסית ושתהיה לנו עבודה במשהו שאנחנו אוהבים", מסכמת ירדני בחיוך.

ניתוח מעקפים
ירדני היא אימא לשלושה ובעלת

תואר ראשון במדעי המחשב ושני תארים שניים, אחד בחינוך ומנהיגות והשני במשפטים. אבל ההשכלה הרחבה שלה לא מנעה ממנה לראות את אלה שנתוני הפתיחה שלהם לא מאפשרים להם להגיע לאקדמיה.
"כשהקמתי את TechJump העסקתי רק צעירים בסיכון, שהרבה פעמים יוצאים לעולם בלי תעודת בגרות. אני לא מכירה שום דרך או מקל קסמים שיהפוך מישהו בלי תעודת בגרות לבוגר אוניברסיטה בתוך חצי שנה. אז חיפשתי איזושהי נקודת כניסה אחרת לעולם ההייטק. עולם בניית האתרים איפשר לי כמה מעקפים. קודם כול נקודת הכניסה שלו היא מאוד נמוכה ופשוטה, ואת הבסיס אני יכולה ללמד בחודשיים-שלושה. מי שאוהב את התחום יכול להמשיך וללמוד קצת תכנות וקצת עיצוב, ואז במקום להציע אתרים בארבעת אלפים שקלים, הוא יכול להציע אתרים ב-20 אלף שקלים. זה עולם שאתה יכול להתחיל בו, ואם אתה אוהב אותו אתה יכול להתקדם".
"המעקף המשמעותי השני הוא שאפשר לדלג על נושא התעודות. מי שעובד אצלי שנה יוצא עם תיק עבודות. אם הוא רוצה לעבוד בזה בתור פריילנסר או להתקבל לעבודה, הוא יכול להציג את תיק העבודות ופחות ישאלו אותו אם יש לו תעודת בגרות. אני מצליחה לדלג פה על מחסום רציני".
אך אליה וקוץ בה, מודה ירדני בכנות, "הכניסה הקלה לתחום היא גם אחת הבעיות הגדולות שלי. השוק מוצף באנשים שלמדו חודש-חודשיים, אבל בדרך כלל זה גם נראה ככה. לכן כשהקמתי את העסק חיפשתי אנשי מקצוע מאוד טובים, כי רציתי להציע מוצר איכותי. היום יש לי צוות מקצועי, כולל מעצב, שמלווה את בניית האתרים ויש לו הרבה שנות ניסיון בתחום. הם נותנים את הטאץ' הסופי לכל אתר, ואז בעצם האתרים

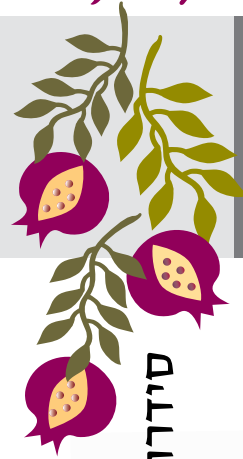
"צעיר שבמקום לחזור לעולם הפשע נכנס לעולם הנורמטיבי הוא חיסכון כלכלי מדהים למדינה. להחזיק מישהו בבית כלא עולה הון! בעולם הנורמטיבי הוא מרוויח משכורת ומשלם מס הכנסה"

שלנו הם בסקאלת המחירים היותר זולים אבל הם לא נראים כאילו בנה אותם מישהו שזה האתר הראשון שלו".
הצעירים יודעים בסופו של דבר לעשות את הטאץ' הסופי הזה בעצמם?
"במשך הזמן הם לומדים. באתר הראשון שלהם הם מקבלים המון הערות, וככל שהם בונים יותר הם מקבלים פחות. אם בתחילת השנה הם קיבלו כל הזמן הערות מהמעצב, באמצע השנה הם כבר לומדים להבין את הראש שלו ואת מה שהוא מחפש".
למה הקמת דווקא "עסק חברתי" ולא עמותה?
"בעמותות אחוז מאוד גדול מהכוח עסוק כל הזמן בגיוס משאבים. זה אומר שלפעמים את עסוקה בלמכור כרטיסים להופעות ואת עושה דברים שהם מנותקים מהמטרה".
בניגוד לעמותות, מסבירה ירדני, עסקים חברתיים הם חלק מהעולם העסקי. "עשיית מוצר שלא נמכר? מעולה, לכי תבדקי מה עשיית לא נכון. המוצר עולה לך יקר מדי? את מתמחרת אותו לא נכון? את לא יודעת לשווק? זה חוזר לאחריות האישית שלך, אם זה מצליח יש לך כסף לממן את הפעילות ואם לא אז תחשבי מסלול מחדש. מכיוון שהגעתי מעולם ההייטק, חיפשתי עסק חברתי שאני יכולה להקים ויתחבר לעולם הזה".

העסקה אתגרית
במשך שנה וחצי עמלה ירדני על הקמת TechJump, עוד לפני

לפתח, לפתח, לפתח, לפתח, לפתח, לפתח, לפתח...

ב ע " מ

דורית - יודאיקה

אמנות יהודית-ישראלית מקורית

סידרת פרחים - מתנה מקסימה - תשומת לב שנישאר ולא מובלת.....

ברכות חמות ל"פנימה"
ליום ההולדת ה - 7
תמשיכו לפרוח ולצמוח !!

WWW.DORIT-JUDAICA.COM

חפשו אותנו: DORIT JUDAICA דורית יודאיקה- DORIT JUDAICA

פנימה

*8980

"אני רוצה לבחון אותם על בסיס היכולות והכישורים שלהם. לבחון אותם על בסיס ההיסטוריה שלהם זה לסגור להם את העתיד"

פשוטים בשבילם".
עבודה קבועה מהמשרד לא הייתה גם היא מאתגרת בשבילם?
"החזון היה שהם יעבדו אצלי שנה, מהסיבה הפשוטה והגלויה שהם ייצאו גם עם מיומנות וגם עם תיק עבודות. הסיבה הסמויה והמשמעותית לא פחות היא שלחלק מהצעירים אין עדיין יכולת לעבוד בסביבת עבודה נורמטיבית. צעיר צריך להבין שאם יום העבודה מתחיל בשעה מסוימת הוא מגיע בשעה הזאת, ואם קרה משהו הוא מודיע קצת לפני כן, בנקודה שבה הבין שמשהו קורה. הם צריכים ללמוד התנהלות של מקום עבודה. הבוס שלך מבקש דברים, לפעמים את אוהבת אותם ולפעמים לא, אלה החיים וצריך להתמודד עם זה. אפשר לדבר על מיומנויות עבודה ולעשות על זה קורסים, אני אומרת: בואו פשוט תחוו את זה. אני רואה את התהליך עם הצעירים. בהתחלה הם מקבלים עבודה שהם לא אוהבים ומתעצבנים. עם הזמן הם לומדים להבין שזאת העבודה שיש, זה לא שמישהו המציא עכשיו עבודה בשביל להציק לך, זה העולם האמיתי".
יש לכם ליווי של אנשי חינוך בשביל זה?
"אחד הדברים שהיו מאוד

חשובים לנו מההתחלה זה שאנחנו מקום עבודה, לא מקום טיפולי. נכון שאנחנו סוג של מתווך למקום עבודה נורמטיבי, כי הדברים שאנחנו סופגים מהצעירים לא היו מתקבלים במקומות אחרים. אנחנו מוכנים לחזור ולהזיז ולהיות קצת יותר רכים, אבל אנחנו מקום עבודה ולא מקום טיפולי. זה קו שחייב להיות מאוד ברור וחד. אני לא מעסיקה עובדת סוציאלית, אנחנו עסק כלכלי".
הצעירים מגיעים אל TechJump דרך גורמים כמו על"ם (עמותה לנוער במצבי סיכון) והביטוח הלאומי, שלעיתים ממשיכים להעניק תמיכה וליווי לצעירים. "ליווי נוסף דרך הגורם המפנה זה לא תנאי מבחינתי, אבל זה משהו שיכול מאוד לעזור".
איך לא הופכים למקום טיפולי כשמתמודדים עם חברה שלא יודעים שצריך להגיע לעבודה בזמן? "בתהליך הקליטה לעבודה מוסבר שאלה הדרישות. ברגע שהם לא עומדים בכללים עושים איתם שיחה. היו לי צעירים שעברו משבר אישי והתגובה המיידית שלהם הייתה להפסיק לתפקד. זו הנקודה שבה אני דורשת מהם להסתכל למציאות בעיניים ואומרת: קרה לך משהו? הוא מסעיר אותך

◀ כשנתנים לאנשים יחס של כבוד, מקבלים את אותו היחס בחזרה. אביטל וצוות TechJump

לגמרי? תכתוב לי מייל שמבקש לצאת לחודש חופש ותקבל אישור. העניין הזה הוא באמת אתגר."

"מי שעובד אצלי שנה יוצא עם תיק עבודות. אם הוא רוצה לעבוד כפריילנסר או להתקבל לעבודה, הוא יכול להציג את תיק העבודות ופחות ישאלו אותו אם יש לו תעודת בגרות. אני מדלגת פה על מחסום רציני"

לא מפחדת מתיקים
במשרדי TechJump, הממוקמים בתל אביב, עברו לא מעט צעירים עם עבר פלילי. אביטל מדגישה כי היא אינה בודקת את רישומיהם הפליליים לפני הכניסה לעבודה, ומבחינתה הם פותחים אצלה דף חדש. "אני יודעת שיש להם תיקים פליליים כי הם מספרים לי וכי אני צריכה לחתום להם לפעמים, אם הם במעצר בית או על אישור שעות

קצת נאיבית וקצת אופטימית. ירדני עם הצעירים. צילום: שרון נטמן

עבודה לבית משפט. אם הם לא מגיעים לעבודה יש לי חובת דיווח". לא מלחיץ אותך שעובד שלך נמצא במעצר בית על עבירות אלימות או רכוש?
"אני קצת נאיבית וקצת אופטימית", אביטל בוחרת את מילותיה בקפידה. "אנחנו עובדים שנתיים, ועברו אצלנו לפחות 20 חברה שחמישה מהם עשו דברים לא פשוטים. אני מקפידה לא לשאול, אבל הרבה פעמים הם פותחים ומספרים. אני רוצה לבחון אותם על בסיס היכולות והכישורים שלהם, לבחון אותם על בסיס ההיסטוריה שלהם זה לסגור להם את העתיד. אף אחד מעולם לא איים עליי או הרים יד, ויש חברה עם עבירות אלימות".
"יש לי אמונה בסיסית שכשנותנים לאנשים יחס של כבוד, מקבלים את אותו היחס בחזרה, בטח כשזה באחד על אחד. יש לי חברה שהסתבכו עם סמים ואלימות. הרבה פעמים אני בעצמי לא הבנתי עם מה אני מתעסקת, והצעירים היו אומרים לי 'מה את לא מבינה?'. היה אצלי בחור מוכשר

ברמות, שלא יכול היה לעבוד אצלי בשכר מינימום כי הוא עובד בשליחויות ומרוויח 200 שקלים לשעה. תמהתי באיזה מקצוע בעולם מרוויחים על שליחות 200 לשעה? הצעירים האחרים התגלגלו מצחוק כששאלתי את זה, ואני באמת לא הבנתי. רכשתי המון השכלה בתחום", היא צוחקת. "ברמה הבינאישית", מרצינה ירדני, "בסיסי הנתונים והמחשבים פתוחים בפני כל הצעירים. אם הם רוצים להזיק הם יכולים. אנחנו עובדים עם מחשבים ניידים, אין בעיה לקחת משהו. הייתה תקופה שאחד הצעירים היה מגיע מוקדם, הוא קיבל מפתח לחדר והוא היה יכול להיכנס ולעשות מה שהוא רוצה. אני חושבת שאני אופטימית אבל אני לא לא ריאליסטית". ירדני מעידה כי מלבד כמה עכברי מחשב שאבדו, מעולם לא נעלם ציוד מהמשרד.
ב-TechJump מועסקים צעירים בני 18-30. "הם מתחילים אצלנו בחצי משרה לפי שעות, בשכר מינימום. משם הם מתקדמים. ברגע שהם באמת יודעים לעבוד, אני

יכולה לבקש מהם להוסיף שעות מהבית וגם השכר יכול לעלות".
כמה צעירים מועסקים אצלכם בכל זמן נתון?
"כרגע הרעיון הוא להעסיק בכל נקודת זמן ארבעה או חמישה צעירים. החברה עובדת על בסיס מסחרי, כך שכל שיהיו לנו יותר עבודות ויותר לקוחות אני מקווה להגיע למצב שבו אני יכולה להעסיק יותר צעירים. לכל עסק יש אתגר של שיווק ופרנסה, לנו יש אתגר כפול".

צועדים קדימה

אני מבקשת מאביטל לשתף אותי בסיפורי ההצלחה של העסק שלה, וברור מיד שהיא גאה בצעירים שצמחו כתוצאה מהמיוזם. "נכנס אליי בחור מאוד מוכשר בן 17 וחצי, הוא עבד שנה ועכשיו עושה מכינה לצבא ואנחנו מקווים שהוא יתגייס. ביום הראשון אצלנו הוא צחק ואמר לי: 'אביטל, אני לא טוב במסגרות'. אמרתי לו: 'אבל אנחנו מסגרת, ואם יום עבודה מתחיל בתשע אני מצפה שתהיה פה בתשע'. אני מאמינה שהחשיבות שלנו היא לא בזה שלימדנו אותו לבנות אתרים, אלא בזה שהוא למד מה זה מסגרת ועבודה מול לקוח. בשיחת הסיכום הוא אמר לנו שהוא למד מה זה מחויבות, לקום בבוקר ולבוא לעבודה גם ביום שפחות בא לי".
אתם מעודדים את הצעירים ללכת לצבא או לאוניברסיטה?
"אין לנו פעילות אקטיבית בעניין. אבל אנחנו עוצרים בכל יום עבודה לארוחה, יושבים סביב שולחן ומדברים. יש לנו בוגרת שמתחילה לימודים באוניברסיטה, היא למשל שאלה המון שאלות על הלימודים. היו צעירים שאמרו לה: 'בשביל מה לעשות תואר במדעי המחשב? אפשר להסתדר בחיים בלי'. ניהלנו על זה הרבה שיחות מאוד פתוחות, שאני לא בטוחה אם היא הייתה יכולה לנהל אותן

עם אנשים אחרים. אני לא חושבת שדיברנו אי פעם ישירות על כמה חשוב להיות בצבא ולעשות תואר ראשון, אבל אני אישית מאמינה שהדברים הם חשובים, אז אני מניחה שזה עובר כמסר לא גלוי. חלק מהאג'נדה החבויה שלנו, וזה נכון לגבי הרבה פרויקטים חברתיים, היא להעניק לצעירים מודל לחיקוי. לרבים מהם חסרה דמות כזו".
אתם עוזרים להם במציאת מלגות או בקבלה למקומות לימוד?
"אם הם שואלים הם יקבלו מענה. אחת הצעירות למשל, שהייתה מועמדת למלגה, הראתה לי רשימה של נושאים שעליהם הולך להיות הריאיון למלגה. היא ממש לא ידעה איך לעבור את זה והייתה מאוד לחוצה. עזרתי לה בדיוק באותה מידה שהייתי עוזרת לבת שלי להכין את עצמה לריאיון עבודה", מספרת אביטל. לאורך כל השיחה איתה ניכר כי היא משכילה לשלב בעבודתה עם הצעירים דרישות גבוהות ומוסר עבודה בלתי מתפשר, לצד דאגה אימהית ותקווה לעתיד טוב יותר בשבילם. "אני מאוד אוהבת אותם, הם מעצבנים אותי לפעמים, אבל גם הילדים שלי מעצבנים אותי לפעמים. אני נמצאת במקום הזה, עובדת מאוד קשה, וכרגע התגמול העיקרי שלי הוא האהבה".
מה המשוב שאתם מקבלים מבוגרים שלכם?
"אחד הבוגרים שלנו יצא לעצמאות והוא פריילנסר שמתחרה בי. זה בדיוק החלום", מחייכת אביטל. "עכשיו יש לנו לחץ בעבודה וביקשנו ממנו לעבוד בשבילנו לפי שעות. זה ממש כיף, הוא נותן משוב על כמה מהר הוא עושה דברים היום לעומת תחילת הדרך. גם הבחור שעזב לטובת מכינה קדם צבאית הגיע לעבוד אצלנו בשבוע חופש שהיה לו, הוא מקצועי וכיף לעבוד איתו. אני קוטפת את הפירות".

"אני מאוד אוהבת אותם. הם מעצבנים אותי לפעמים, אבל גם הילדים שלי מעצבנים אותי לפעמים. אני עובדת מאוד קשה, וכרגע התגמול העיקרי שלי הוא האהבה"

בעלי סמכות

"היום מגיעים אלינו לבניית אתרים בעיקר בעלי עסקים עצמאיים קטנים ומעט חברות", מספרת אביטל. "חלק מהלקוחות שמעו עלינו בתור עסק חברתי, וחלק פשוט ראו את אחד מעשרות האתרים שבנינו עד היום, ואהבו את העבודה. כשאני מדברת

Save the date

בס"ד

ערב נשים מיוחד!

מחיר לקוראות פנימה:
40 ₪
עד תאריך 28/02

הרבנית
**ימימה
מזרחי**

להקת
הלל
להקת נשים מהשומרון

ערב כד' אדר | יום ראשון 11/03/18

החל משעה 19:00
היכל שלמה, רח' קינג ג'ורג' 58, ירושלים

דוכנים | טעימות | הדגמות | בית | קפה | צרפתי

כניסה: 55 ₪
מספר המקומות מוגבל

כרטיסים והזמנת דוכנים 02-678 87 20

LPH
PROD

פנימה
*8980

"מה אנחנו רוצים בסך הכול? שתהיה לנו משפחה, שנחיה ברווחה יחסית ושתהיה לנו עבודה במשהו שאנחנו אוהבים"

מיצתה את עולם ההייטק, "זה כלוב זהב אמיתי". ירדני

עושים עם הלקוח שיחת אפיון, בונים לו את האתר, וכשהאתר עולה לאוויר אנחנו מזמינים אותו להדרכה. את ההדרכה עושה הצעיר שבנה את האתר. לא קל לצעיר לעשות את זה, בטח שלא בפעמים הראשונות, אבל זו חוויה מאוד טובה בשבילו. הוא יושב לרוב עם אדם הרבה יותר מבוגר ומנוסה ממנו, אבל הצעיר הוא בעל הסמכות בנקודה הזאת. איפה את שואפת לראות אותך ואת העסק בעוד עשור? "את העסק אשמח לראות גדל ומתרחב, שנקבל יותר עבודות ונוכל להעסיק יותר צעירים, מבחינתי לפתוח סניפים גם בחיפה ובבאר שבע. יותר חשוב מכך, אני מעוניינת להתרחב במגוון התחומים שאנחנו מציעים לצעירים לעבוד בהם. בניית אתרים, תכנות ועיצוב למשל, אלה שלושה מקצועות שונים. אני רוצה שנהפוך לחממה בתחום השיווק הדיגיטלי".

עם לקוחות אני אומרת שאנחנו עסק חברתי, ואם הם שואלים אני מפרטת. זה מעורר לפעמים חששות אצל אנשים, 'מה תהיה איכות העבודה?', 'מי הצעירים שבונים לי את האתר?'. "מצד שני, לקוחות מקבלים פה ערך מוסף. את הטאץ' של המעצב שלנו אפשר לקבל בדרך כלל רק בתשלום של 50 אלף שקלים תמורת אתר שלם. לנו הוא נותן שעות עבודה, לא במחיר לשעה שהוא מרוויח בחוץ, ומדריך את הצעירים, כי אנחנו עסק חברתי והוא מתחבר לרעיון".
הצעירים עובדים ישירות מול הלקוחות?
"זה תלוי בעיקר בצעירים. לרובם השיח עם לקוחות הוא קשה, אבל אני חושבת שזה תהליך מאוד חשוב. בהתחלה אנחנו

"באופן אישי, אני רוצה לקדם את עולם העסקים החברתיים. אנשים לא באמת מבינים מה זה עסק חברתי, אני רוצה שהמודעות תעלה ושהמדינה תסייע טיפ טיפה. צעיר שבמקום לחזור לעולם הפשע מצליח להיכנס לעולם הנורמטיבי, הוא חיסכון כלכלי מדהים למדינה. להחזיק מישהו בבית כלא עולה הון! מן הצד השני, בעולם הנורמטיבי הוא מרוויח משכורת ומשלם מס הכנסה".
עשור אחרי היציאה מעולם ההייטק, מה היית ממליצה לאנשים שנמצאים שם ומרגישים שגם הם בכלוב זהב?
"היציאה הזאת היא מורכבת. עולם ההייטק מאוד מפנק כלכלית, אנשים מתרגלים לרמת חיים מאוד גבוהה. השאלה היא האם האדם מוכן לוותר על זה. אם כן, העולם הוא פתוח וענק ויש מקום ליזמויות", אומרת ירדני בחיוך.
"אם נוציא החוצה את הכלים שקיבלנו בעולם ההייטק, נוכל לעשות איתם דברים נפלאים. באחת העמותות שהתנדבתי בהן, רציתי להעביר לצעירים קורס ביזמות עסקית. בעמותה שמחו על ההצעה, אבל כששאלתי אותם מה מטרת הקורס, הם לא הבינו את השאלה. היו עובדות סוציאליות שאמרו לי: 'מה זאת אומרת? המטרה היא שזה יעצים אותם'. אבל במה? את בונה קורס אחרת אם את רוצה שהם ייצאו עם חוויית הצלחה, או אם את רוצה שהם יקבלו ידע כללי. כל איש הייטק שמתחיל משימה, מתמקד בהגדרת המטרה. זו חשיבה עסקית-תוצאתית ואני מאמינה בה, אפילו כשאת מגדלת ילדים - תחשבי שנייה אילו ערכים היית רוצה להנחיל להם. אם זה יהיה לך בראש, אז את תהיי לפחות בכיוון. לא בטוח שתצליחי, אבל בטוח שאם לא תחשבי על כלום - לא תגיעי לשום מקום".